

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně: **České vysoké učení technické v Praze**, IČO: 68407700
sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6 – Dejvice

proti
žalované: **Technologická agentura ČR**, IČO: 72050365
sídlem Evropská 1692/37, 160 00 Praha 6 – Dejvice

o žalobě proti rozhodnutí předsednictva žalované o stížnosti ze dne 9. 2. 2023, č. j. TACR/119-9/2022,

takto:

- I.** Žaloba se odmítá.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná jako poskytovatel účelové podpory vyhlásila 2. veřejnou soutěž programu Národní centrum kompetence. Žalobkyně předložila návrh projektu s názvem Národní centrum kompetence – Kybernetika a umělá inteligence II., č. TN0200056. Žalovaná dle § 21 odst. 7 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků, v rozhodném znění (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) rozhodla, že projekt navržený žalobkyní nebude podpořen z důvodu nedostatku disponibilních finančních prostředků. Žalovaná poučila žalobkyni, že na toto rozhodnutí se nevztahuje správní řád, a také, že proti tomuto rozhodnutí „*lze podat stížnost ke kontrolní radě poskytovatele dle SME-08 Stížnosti ve veřejné soutěži ve lhůtě 10 pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí*“ (rozhodnutí o výsledku veřejné soutěže ze dne 7. 12. 2022, č. j. TACR/119-7/2022). Žalobkyně podala stížnost, kterou předsednictvo žalované zamítlo v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.
2. Soud nejdřív zkoumal, zda lze tuto žalobu věcně projednat, jelikož míří proti rozhodnutí o stížnosti, které vydal subjekt, o němž není na první pohled zřejmé, že je správním orgánem ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (**s. ř. s.**).
3. Nejvyšší správní soud (NSS) dovodil v rozsudku ze dne 14. 9. 2016, č. j. 10 As 216/2015-34, č. 3484/2016 Sb. NSS, *Sevapharma*, body 16 až 20, že žalovaná při rozhodování o stížnosti naplňuje první tři znaky správního orgánu ve smyslu s. ř. s., a to, že
 - (1) jedná se o orgán moci výkonné či jiný z orgánů uvedených v definici,
 - (2) rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob a
 - (3) toto rozhodování se děje v oblasti veřejné správy.
4. O splnění těchto podmínek nepochybuje ani městský soud v této věci.

5. Avšak ve shodě s rozsudkem *Sevapharma* zjistil, že nyní napadené rozhodnutí nesplňuje čtvrtou podmínku přezkumu rozhodnutí (činnosti) správního orgánu – dotčení veřejného subjektivního práva osoby rozhodnutím (činností) správního orgánu, jak vyplývá z § 2 s. ř. s.
6. Nutno připomenout, že § 36a odst. 8 zákona o podpoře výzkumu a vývoje, v němž se jako v jediném nachází zmínka o stížnosti, kterou projednává kontrolní rada žalované, v ničem podstatném za poslední léta nezměnil své znění. Interpretaci znění rozhodného pro rozsudek *Sevapharma* je třeba bez dalšího vztáhnout i na nynější případ, tzn., na znění účinné od 2. 7. 2016. Podstatné je, že dle obou znění § 36a odst. 8 zákona je kontrolní rada Technologické agentury České republiky *kontrolním orgánem Technologické agentury České republiky, který [...] projednává stížnosti na postup poskytovatele při hodnocení návrhu programového projektu, a který předkládá svá stanoviska předsednictvu Technologické agentury České republiky.*
7. NSS se již mnohokrát zabýval institutem stížnosti zakotveným v mnoha předpisech správního práva (*Sevapharma*, body 22 až 26). V rozsudku *Sevapharma* NSS dovedl, že na stížnost dle § 36a odst. 8 zákona o podpoře výzkumu a vývoje je třeba použít stejná měřítka, jakými správní soudy měří žaloby proti stížnostem podle jiných složkových zákonů v odvětví správního práva. Výslovně v rozsudku *Sevapharma*, bod 28, judikoval takto.

Zákon o podpoře výzkumu podateli stížnosti nepřiznává žádná konkrétní procesní oprávnění, nezakládá právo podatele, aby bylo na základě stížnosti určitým způsobem postupováno, tím méně, aby bylo o stížnosti vydáno rozhodnutí. Nestanoví ani konkrétní lhůty pro podání a vyřízení stížnosti. Neomezuje dokonce podání stížnosti na účastníky veřejné soutěže; stížnost tedy může podat kdokoli. Těmito svými vlastnostmi se stížnost podle § 36a odst. 8 zákona o podpoře výzkumu blíží více podnětu k možnému uplatnění dozorčích mechanismů nežli opravnému prostředku (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015, č. j. 1 As 134/2015-36, bod 23). Vyřízení této stížnosti proto nelze s ohledem na výše uvedené samo o sobě považovat za úkon, kterým by byla žalobkyně dotčena na některém svém veřejném subjektivním právu, tím méně za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

8. Následně dodal, že zákon o podpoře výzkumu a vývoje nezakládá žalované pravomoc vydávat o stížnosti na postup poskytovatele při hodnocení návrhů programového projektu rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Vyřízení takové stížnosti není samo o sobě úkonem, kterým by byla dotčena veřejná subjektivní práva, či bylo jinak zasazeno do právní sféry žalobkyně. Proti takovému úkonu žalované není žaloba ve správním soudnictví přípustná, jelikož stížnost na postup poskytovatele při hodnocení návrhu projektu dle shora citovaného § 36a odst. 8 není řádným opravným prostředkem, který by neúspěšný žadatel měl dle zákona o podpoře výzkumu a vývoje vyčerpat před podáním žaloby proti rozhodnutí o tom, že jeho projekt nebude podpořen (*Sevapharma*, body 29 až 32). Na tom nic nemění ani to, že žalovaná v rozhodnutí ze dne 7. 12. 2022 poučila žalobkyni, že proti rozhodnutí o neudělení podpory projektu lze podat stížnost dle směrnice SME-08. Žalovaná totiž nemohla vydáním této směrnice ustanovit nový zákonem nepředpokládaný opravný prostředek proti rozhodnutí o tom, že projekt žalobkyně nebude podpořen. Tato směrnice, jakkoli ji žalovaná zveřejnila na svých stránkách, nemá v soudním řízení správním povahu právního předpisu, který by změnil shora uvedený výklad NSS v rozsudku *Sevapharma*. Nadto není ani zřejmé, který zákon zmocnil žalovanou vydat směrnicí, která by upravovala tak zásadní otázku, jakou je existence řádného opravného prostředku proti rozhodnutí správního orgánu.
9. Soud si je vědom krajně nevhodného poučení, které se žalobkyni dostalo v rozhodnutí ze dne 7. 12. 2022, jehož následování žalobkyni zjevně neprospělo. Avšak v podstatných rysech stejné poučení žalovaná použila i v případě projednávaném v rozsudku *Sevapharma*. Zde tedy není prostor k tomu, aby soud považoval poučení o možnosti podat stížnost dle směrnice žalované za poučení nesprávné, v jehož důsledku by žalobkyni neuplynula lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí o tom, že projekt žalobkyně nebude podpořen. Proto opět, ve shodě s rozsudkem *Sevapharma*, soud sděluje žalované, že poučení, které používá ve svých rozhodnutích, může

právního laika zmást. Úpravou tohoto „vzorového“ poučení je třeba dbát na to, aby neúspěšný uchazeč – v důsledku podání stížnosti – neztratil možnost včas podat žalobu, která je na rozdíl od stížnosti efektivním prostředkem ochrany jeho práv (tamtéž, bod 35).

10. V tomto případě by žalobkyni nepomohlo, ani pokud by soud (materiálně) posoudil její žalobu jako žalobu proti rozhodnutí ze dne 7. 12. 2022, tzn. rozhodnutí o tom, že její projekt nebude podpořen. Dvouměsíční lhůta k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí žalobkyni již beztak uplynula. Ostatně 19. 12. 2022 žalobkyně podala proti rozhodnutí ze dne 7. 12. 2022 stížnost. Žalobu podala až 5. 4. 2023, tj. bezmála po uplynutí 4 měsíců od vydání rozhodnutí, proti kterému měla tuto žalobu směřovat.
11. Výrok II vyplývá z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. srpna 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu